

חברותא

שַׁבַּת פְּרֻשֶׁת כִּי-תִשָּׂא, ח"י אָדָר הַתּשפ"ג

חֹמֶר לְמוֹד שְׁבֻעִי

מְטִבֵּעַ שֶׁל אֵשׁ

לְהַקְדִּים אֶת הַשְּׁקָלִים

חֲבֵרוֹתָא: בְּפֶרֶשֶׁת 'כִּי-תִשָּׂא' אָנוּ לוֹמְדִים עַל מִצְוָה אוֹתָהּ קִיִּמְנוּ מִמֶּשׁ הַשְּׁבֻעַ, בְּתַעֲנִית-אָסֶתֶר – מִצְוֹת 'מִחְצִית הַשְּׁקָל'. אַחֲרֵי חֲטָא הָעֶגְלָה בָּא הַצּוּי שֶׁכָּל אִישׁ מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְנִמְעָלָה יִתֵּן מִחְצִית הַשְּׁקָל כְּתִירוּמָה לַמִּשְׁכָּן, לְכַפֵּר עַל נַפְשׁוֹ מִחֲטָא הָעֶגְלָה. כֵּךְ תִּהְיֶה נִשְׂיֵאת וְהִרְמַת רֵאשִׁים שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִחֻדָּשׁ. לְמִצְוָה זוֹ יֵשׁ גַּם זִיקָה מִיַּחְדָּת לְפוּרִים, כְּדַבְּרֵי הַמְדַרְשׁ: "אָמַר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּנֵי: הַקְּדִימוּ שְׁקָלֵיכֶם לְשְׁקָלְיוֹ שֶׁל אוֹתוֹ רִשָּׁע (הַמֶּן)". – כִּינּוּן שֶׁהֵמֶן עֲתִיד לְבוֹא וְלִשְׁקַל לְאַחַשְׁוֹרוּשׁ עֲשָׂרַת אֲלָפִים כֶּפֶר כֶּסֶף עַל מַנְתְּ שִׁירְשָׁה לוֹ לְהַשְׁמִיד חֲלִילָה אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, לְכֹן תִּקְדִּימוּ אֶתְּם וְתִבְיֵאוּ אֶת מִחְצִית הַשְּׁקָל וּבְזָכוֹת מִצְוָה זוֹ תִנְצְלוּ מִגְזֵרַת הַמֶּן.

מְטִבֵּעַ מִיַּחַד

שְׁלִיח/ה: הַשֵּׁם אוֹמֵר לְמִשָּׁה "זֶה" יִתְּנוּ כָּל הָעֹבֵר עַל הַפְּקָדִים, מִחְצִית הַשְּׁקָל". מָה פִּרוּשׁ הַמְּלָה "זֶה"? בְּדֶרֶךְ כָּלֵל רַק כְּשֶׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים מִשָּׁהוּ אָנוּ יְכוּלִים לְהַצְבִּיעַ עָלָיו וְלוֹמַר "זֶה!"

מִסְבִּיר עַל כֵּךְ הַמְדַרְשׁ שֶׁמִּשָּׁה רִבְּנוּ לֹא הִבִּין מָהֵי מִחְצִית הַשְּׁקָל וְלָכֵן הַשֵּׁם

myshliach.net

תּוֹדִיתֵנוּ נִתּוּנָה לַמַּעֲרַכַת 'נִשְׁמַתָּא דְאוּרִייתָא' עַל עֲזָרַתְּם וְהַסְכַּמַתְּם בְּהַדְפַסַת הַחוּמְרִים

בקיום המצוה וגם הכפרה על החטא, כפי שלמדנו בקטע הקודם.

זה עבד שוב

שליח/ה: מסבה זו מצות מחצית השקל לא רק שכפרה על חטא העגל, אלא גם בטלה את גזרת המן. מה הקשר?

הגמרא מסבירה שהמן הצליח בהתחלה לפעל שגזרתו תתקבל – לכולות את כל עם ישראל, היה לא תהיה – כיון שדור קודם לכן, בימי נבוכדנצר, השתחנה עם ישראל לצלם שהעמיד נבוכדנצר (למעט חנניה מישאל ועזריה שהשלו לכתשון האש בשל סרובם להשתחוות ונצלו בנס). בשל כך התחייב עם ישראל פליה.

אך כפי שפתחנו, השם אומר לעם ישראל להקדים את שקליהם לשקליו של המן. וכך, במצות מחצית השקל, הוא נתן להם גם את הכוח להנצל מגזרת המן. כי מצוה זו עוררה וגלתה בחזרה את הקשר הנשמתי של יהודי עם השם. קשר שאפלו עבודה זרה לא יכולה לפגם בו.

באדר משמיעין על השקלים

חברותא: אם כן מצות מחצית השקל מסמלת את נס פורים – בני ישראל גלו שוב את הקשר שלהם עם השם ובזכות כך נצלו מגזרת המן.

מסבה זו כל חדש אדר שיך למצות מחצית השקל, ולכן קוראים בתורה בשבת שלפני חדש אדר את פרשת שקלים, והחל מראש חדש היו בית דין שולחים שולחים לערי ישראל להזכיר לכלם לתרם את מחצית השקל לבית המקדש (והחל מניסן היו משתמשים בתרומה זו לקרבנות הצבור בבית המקדש).

הלקח:

כל מצוה שאנו מקיימים יש לעשותה מתוך אש והתלהבות. ללמד בהתלהבות, להתפלל בהתלהבות, ולהתנהג באהבת ישראל מתוך שמחה גדולה.

(מעובד ע"פ לקו"ש ח"ג שיחת פר' כי תשא)

שאלות הבנה:

מה גורם את הכפרה בעקר, המטבע או האש?

מאיפה מביאים את האש?

ומה הקשר למחצית השקל?

הוציא מטבע של אש מתחת כסא הכבוד, הראה אותו למשה ואמר לו "זה יתנו" – כזה מטבע הם צריכים לתת.

נשאלת השאלה, האם משה באמת לא הבין מהו מטבע של חצי שקל? לא יכול להיות...

איך זה עובד?

חברותא: מתרץ התוספות שמושה תמה על המהות של המצוה – כיצד נתינת מטבע של חצי שקל יכולה לכפר על חטא כזה חמור, כמו עוון העגל שהוא עבודה זרה ממש, השם ישמרנו – חטא שפוגם במהות הקשר של היהודי עם השם. איך יתכן שמספיקה נתינת מטבע בשביל לכפר על הנפש – על הפגם בקשר הנפשי שבין יהודי להשם?!

כתשובה מראה השם למשה מטבע של אש. השם רומז לו שאם הנתינה של המטבע היא מתוך 'אש' והתלהבות, אז זה יכול לכפר על הנפש. מדוע? כי ההתלהבות באה מה'אש' של הנשמה הרוצה להדבק עם השם בעת קיום המצוה. ואז, באשר מתגלה הקשר של עצם הנשמה עם השם, תתכן כפרה אפלו על חטא העגל (כפי שלמדנו בשבוע שעבר בשיחה לפרשת תצוה).

לא לשכח את האש!

שליח/ה: כדי להמחיש את חשיבות ה'אש' וההתלהבות בקיום המצוה, מביא הרבי משל יפה (שיש אומרים שהמקור שלו הוא מהבעל-שם-טוב) מתלמיד שלמד צורפות. המורה הסביר לו איך לוקחים חתיכת כסף או זהב ויוצרים ממנה גביע או תכשיט. אבל הוא שכח 'רק' פרט אחד קטן. הוא שכח ללמד אותו שפדי להתיר את הכסף או הזהב מכרחים אש... כמוכן שבלי האש, התלמיד לא הצליח ליצור שום דבר עם הכסף והזהב.

כך גם בענייננו, נתינת המטבע לבד אין בכוחה להביא את הכפרה, אך האש וההתלהבות הבאה מעצם הנשמה היא זו שמכפרת על העוון.

חצי שלם

חברותא: ואיך האש וההתלהבות קשורה דוקא למצות מחצית השקל? למה דוקא במצוה הזו השם רומז לו את הכפרה הבאה מתוך 'אש' והתלהבות?

התשובה היא: מחצית! המסר של מצות מחצית השקל הוא שעל יהודי להרגיש שהוא רק חצי, ורק יחד עם הקדוש-ברוך-הוא הוא יכול להיות שלם. התחושה הזו באה באשר היהודי מגלה את הנשמה שלו – האש האלקית שבו, שהיא חלק אלו-ה ממעל ממש, וממנה באה ההתלהבות

הצ'רטר הראשון

מדי שנה בשנה, ובפרט לקראת שנת הקהל, נוהרים אלפי חסידים לחצרות קדשנו, כדי לשהות בחדש השביעי בד' אמותיו של הרבי נשיא דורנו. מחיר הפרטיס אמנם יקר, אך כל חסיד משתדל מזמן לזמן להשיג את הסכום עבור הנסיעה לרבי שבה מקבילים את כל ההשפעות הרוחניות.

אך לפני חמשים שנה, היה המחיר יקר בהרבה: עבור פרטיס טיסה לניו יורק היה צריך במשפחת של שנה שלמה! נוצר מצב שחסידים רבים שהיו בארץ הקדש, לא זכו לבקר אצל הרבי מעולם...

ואז, הגה הרב החסיד ר' איצ'ה מענדל ליס את רעיון הצ'רטר. צ'רטר הנזה טיסת שָׁכר, בה במקום לשלם לחברת התעופה עבור המקומות במטוס – חוכרים את המטוס כלו במחיר זול יותר, וכך נתן למכר כל פרטיס בפחות ממחצית מהסכום הרגיל.

מיד אחרי פסח הודיע הרב ליס במודעות מיוחדות על הצ'רטר המתארגן, ומוכן שהמחיר הזול המריץ רבים מאנ"ש לעשות מאמצים מרבים ולחסוך פרוטה לפרוטה בכדי להצטרף להזדמנות זו.

מזודה במתנה...

כשהגיע הרב ליס למשרדי חברת התעופה אל-על והציג בפניהם את תכניתו, הם היו המומים. הם לא האמינו שיצליח לארגן צ'רטר עד לארצות הברית. באותם זמנים היו מתארגנים צ'רטרים רק למדינות קרובות במחירים זולים – אך לא עד לניו-יורק הרחוקה...

לבד מהמחיר הנמוך הגדול, הם גם לא האמינו שהוא יצליח לסדר את כל הסדורים הרשמיים למיניהם, החל מהתרת יציאה וכלה באשור כניסה מהקונסוליה האמריקאית. אך הפקיד שאיתו נהל הרב ליס את המשא ומתן היה יהודי בשם "בן עטר" שמשפחתו מיחסת לרבי חיים בן עטר, והוא הניח את ידו על הפרויקט, והסכים להשפיר מטוס לארצות הברית.

במשך הזמן ראו עובדי אל-על כי ארגון הצ'רטר זוכה להצלחה מיוחדת ועל-טבעית, והדבר המריץ אותם לאשר כל מיני הטבות, כמו פטור מכמה וכמה מסים שהוזיל את מחיר הנסיעה עוד יותר. מאחר יותר כששלח להם הרב ליס מכתב שבו הוא כותב להם שהם – החסידים – מרגישים את עצמם כשגרירים של ארץ ישראל הנוסעים לנשיא הדור, העניקה חברת אל-על לכל נוסע מזודה קטנה עם סמל של חברת התעופה אל-על, כיאה וכיאות לשגרירי המדינה...

כשהגיע הזמן ללכת לקונסוליה האמריקאית, שגר הרב חודקוב מכתב, שבו הוא מבשר להם ששלח מכתב בקשה מיוחד לקונסול האמריקאי בישראל,

מטבע של אש

שליח/ה: בפרשת 'כי-תשא' אנו לומדים על מצות 'משקל השקל'. אחרי חטא העגל נתן ה' לעם ישראל את המצוה שכל איש מן עשרים שנה ומעלה יתן מחצית השקל כתרומה למשכן. לכפר על נפשו מחטא העגל.

חברותא: המדרש מספר שמשה רבנו לא הבין מהי מחצית השקל וה' הראה לו מטבע של אש ואמר לו "זה יתנו" – כזה מטבע הם צריכים לתת. האם משה באמת לא הבין מהי מטבע של חצי שקל? לא יכול להיות... אלא, משה לא הבין איך נתינת מטבע של חצי שקל יכולה לכפר על חטא כזה חמור, כמו חטא העגל שהוא עבודה זרה ממש, ה' ישמרנו.

שליח/ה: נכון, זו שאלה באמת מעניינת. התשובה היא: מטבע של אש! ה' רומז למשה רבנו שאם הנתינה של המטבע היא מתוך 'אש' והתלהבות, אז זה יכול לכפר על הנפש. מאיפה מגיעה ליהודי ההתלהבות בקיום המצוה? ממחצית השקל! מכך שהוא מרגיש שהוא רק חצי ורק יחד עם הקדוש-ברוך הוא הוא יכול להיות שלם.

חברותא: לכן, כשיהודי נותן מחצית השקל מתוך התלהבות, מתגלית הנשמה שלו. מתגלה הקשר המיוחד של כל יהודי עם ה'. כשמתגלה הקשר הזה, יכולה להיות כפרה אפלו על חטא חמור כמו חטא העגל.

אנו מבינים אם כן שכל מצוה שאנו מקימים יש לעשות זאת מתוך אש והתלהבות. ללמד בהתלהבות, להתפלל בהתלהבות, לעשות אהבת ישראל בשמחה גדולה. קדימה, להתלהב!

(מעובד ע"פ לקו"ש ח"ג פרשת כי תשא)

רצו של ששוע

פוח של משחק

משחק יכול לעשות מה שספורים, דבורים והרבה מלים לא יכולות. הוא מקרב, מבדח והופך את האוירה לקלילה ונעימה יותר. אפשר לשחק מרחוק? דרך הטלפון? בעז"ה הכל אפשרי! מידי חדש יופיע המדור על מנת לחזק ולרענן את הקשר. יש לכם רעיון למשחק? נודה לכם אם תשתפו אותנו בכתבת:
hebrew@myshliach.com

הוראות למשחק 'טלבינגו'

המטרה: לבדק כמה אנחנו כבר מכירים...

במשחק הזה, אנחנו ננסה לראות כמה אנחנו מכירים את דפוס החשיבה של החברותא שלנו.

איך זה קורה?

כל אחד ממלא בשורת המשבצות ספרות מ 1-10 (לא בסדרה)

לאחר מכן מקריאים יחד אני מלאתי במשבצת א' את הספרה (?)

מי שהמספר שלו גבוה יותר קורא את המושג שמופיע ב תרמילון לפי האות ומנסה למצא מה חושב החברותא שלו ברגע שמיעת המושג

במדה והמספרים שונים שניכם צריכים לעשות זאת.

מוכנים? בהצלחה!

שורת המשבצות

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י

תרמילון

- ו. טיול
- א. מזנדה
- ז. למוד
- ב. קעמפ
- ח. פיצה
- ג. כיף
- ט. שליחות
- ד. סנדוויץ טונה
- י. מטוס
- ה. מישליח

הידעת?

חבריך כבר רוכשים מנבים!!

יו"ל במסגרת תוכנית החברותות לילדי השלוחים שע"י

ובנוסף לכך יעץ להעזר בשירותיהם של הרבנים נתיני ארצות הברית ששהו אותה עת בארץ הקדש - הרב וינברג והרב הולנדר.

למעשה, הצליח הרב לים ליצור קשר עם הרב וינברג, ובקש ממנו לפעל בקונסוליה. במקביל, שלח הרבי מברק לרב וינברג ובו בקשה להענות לבקשה ולעזר ככל יכלתו בסדור הענינים בקונסוליה. ואכן, הרב וינברג סדר את הכל, וכשבאו לקבל את האשורים הם נתנו בקלות.

רקודים בשדה התעופה

השבועות הבאים עברו על חסידים בהכנות לנסיעה מיוחדת זו. ההכנות היו הן בגשמיות והן ברוחניות. התנעדות עם משפיעים אפינו בתביעה מהחסידים הנוסעים להתכונן כראוי טרם בואם אל הרבי.

כשהגיע היום המיחל והמטוס 'בריטניה' עמד מוכן ומזמן לקלט את קהל החסידים, נוצר מחזה מרהיב עין בנמל התעופה בן גוריון: אלפי חסידי חב"ד ובראשם המשפיעים התגודדו באולמות שדה התעופה ללוות את החסידים הנוסעים אל הרבי נשיא דורנו. רקודי השמחה פרצו את כל הגדרות והתרגשות עצומה אחזה בכל הנוכחים.

רבים בכלם של נוסעי הצ'רטר, היו חסידים שלא זכו להיות אצל הרבי מעולם. עוד היו בין הנוסעים רבו של כפר חב"ד הרב שניאור זלמן גרליק, הרב חיים שאול ברוק, ר' אברהם פריז ור' זושא וילמובסקי, עליהם השלום.

קרובים מהרבי לנוסעי הצ'רטר

הקבוצה הגדולה שהגיעה מארץ הקדש, זכתה במשך כל החדש לקרובים מיחידים מהרבי:

מיד כשהגיעה הקבוצה התבשרו על 'יחידות' מיוחדת עבור האורחים מארץ ישראל. עקב רבוי האורחים, החלט לחלק את הקבוצה לשתיים, ולכל קבוצה הקדש לילה שלם ליחידות. הרב לים חלק את הקבוצות, ואת עצמו השאיר ליום השני.

למחרת, כשנכנס, קם הרבי מלוא קומתו. הרב לים ברח "שהחנינו" והרבי ענה "אמו!" ואחר המשיך: "הרב לים, יישר פוח גדול לך, על הנחת רוח הגדולה שהבאת אתך!".

במשך היחידות, שנמשכה כמעט שעותים, דבר אתו הרבי על כל אותן שאלות ששאלו אותו חברי הקבוצה ביחידות לפני שהוא נכנס, ואף גם לאחר היחידות, נתן לו הרבי הוראות מפרטות לפרטי פרטים על הנסיעה חזרה.

בשמחת תורה, הורה הרבי לרב לים לעמד ולחלק את הפסוקים של "אתה הראת" לחברי הקבוצה שנסעו בצ'רטר.

גם לפני יציאת הקבוצה חזרה לארץ הקדש, הרבי לנה אותם ועמד בפתח 770 עד שנכנסו לאוטובוס שלקח אותם לשדה התעופה.

אשרי עין ראתה כל אלה.

יו"ל במסגרת תוכנית החברותות לילדי השלוחים שע"י

